

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper.

(Established 1841)

Published Every Friday

Vol. 134

JAFFNA, FRIDAY, 6TH SEPTEMBER, 1974.

No. 32

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

Jaffnese's Services appreciated in Malaysia

The following is an extract from the report of the Secretary of the Rotary Club of Kuala Lumpur:

'Hon. Rtn. Dato Rajasooria has received a letter from the Hon'ble Prime Minister Tun Haji Abdul Razak bin Hussein from which we quote:

"..... I am, of course, deeply conscious and appreciative of the distinguished services which you have rendered. Your own signal contribution to the setting-up of the Law Faculty in the University of Malaya have been publicly acknowledged by the Attorney-General in no less a forum than Parliament itself. I hope you will find satisfaction not so much in the public or private tributes which have been paid to you, but in the knowledge that you have led a life of service and distinction which over the years has earned you many friends and admirers and which, in the end, is the only true reward that matters. I send you my best wishes for your good health and well-being in your well-earned retirement."

The University of Malaya has also set aside a capital sum of \$1,000 to found a Dato Rajasooria Prize.

Our congratulations to Hon. Rtn. Reggie.

To Canada

Dr. J. B. Selliah, Deputy President of the Undergraduate Department of Jaffna College, which has now been closed, has left for Canada on a teaching assignment at the Toronto University, Toronto. He will be there for a year.

His wife, who is a teacher at the Government school at Araly, has also gone with him. She plans to do a post-graduate course in the teaching of English as a second language.

Dr. J. B. Selliah is a son of Mr. K. A. Selliah, retired Principal of Jaffna College, and Mrs. Selliah of Vaddukoddai.

Thanksgiving Service

A Service of Thanksgiving in remembrance of the late Mr. E. P. Buell, Horticulturist, and Lecturer, Kundasale Agricultural School, was held at the Moor Road Methodist Church, Wellawatte, on the 26th August. The Rev. S. M. Jacob conducted the Service. Mr. Clifford S. Ratwatte, an old student of Mr. Buell, paid a tribute to his 'old Guru'. The Sermon was preached by the Rev. Dr. James S. Mather; his subject was "Blessings of Difficulties in Life". Mr. Buell's grandchildren sang a special Hymn.

J. D. C. S. I. Workers' Retreat

The annual Retreat of the Workers of the Jaffna Diocese was held from the 27th to the 29th of August at the J. I. C. C. F. Camp House at Casurina Beach, Karainagar. The Rev. Dr. H. Grumm, of the Theological College of Lanka, Pilimatalawa, led in the study sessions of the Retreat.

In a series of illuminating "think-sessions" on the charismatic nature of the Church and its ministry, the Rev. Dr. Grumm referred to the first petitions of the Lord's Prayer as the ultimate goal of the Church — "Thy name be hallowed; Thy Kingdom come; Thy will be done on earth." The goal of Christian life and ministry should be what pertains to God and His Kingdom and not what may be called "apocalyptic self-preservation". This is true with regard to every Christian, for the call to the Christian is a call to work. And the call involves a complete denial of oneself for His sake. It is not wanting for one's own eternal life, for that would simply be an upgrading of one's own desire for self-preservation. It should rather be an offering up of oneself as a living sacrifice; and man finds his own security only when it becomes a bye-product at this higher goal.

The Rev. Dr. Grumm made extensive use of the vocabulary and syntax of Greek, English and Tamil as he led the group in these sessions.

The third day's sessions started with a Service of Holy Communion conducted by the Bishop of the Diocese, the Rt. Rev. D. J. Ambalavanar. The Rev. N. Subramaniam functioned as Deacon at this Service.

At the close of the Retreat, the Bishop thanked Dr. Grumm for the excellent guidance he gave at the study sessions.

Canada's Presentation to Sri Lanka's President

The Canadian High Commissioner, Miss Marion Macpherson, has presented to His Excellency William Gopallawa, President of the Republic of Sri Lanka, a Portfolio on the Canadian Salmon. The Portfolio has been prepared to coincide with the law of the Sea Conference which has just concluded the first part of its deliberations in Caracas, Venezuela. The Portfolio contains the works of leading Canadian artists and conservationists and is, itself, an expression of Canada's deep concern for the better protection of these unique fish which, in some areas, has already become a threatened species.

Letter from America

July 22 1974, 26 Valley Rd., Milton, Mass.

Dear friends,

Alagan Kadirgamar was with us over Saturday night, July 20. He arrived in N. Y. early in July. He was one of 4 Asiatics attending the "Y" Conference on Alcoholism in Manchester, England. As a member of this minority group he gained much attention, and was one of 2 speakers at the grand banquet. His first visit after arrival in the States was to Mrs. Kenschaft, one of the persons who has been most important in helping Nesan in his operation plans, and those of his education. He then spent 2 weeks at Camp Andover, Walden, where Nesan is in charge of the boys' camp. Alagan participated in the program's and shared his expertise with the young councillors. When he left there last Saturday, he came here by bus to Boston.

His folks took him to the Science Museum and for lunch after Alagan's arrival. The ladies wagged. We went to church on Sunday and took a picture of Alagan with our pastor, as years ago he had taken a similar picture of Rajan and the Rev. Donald Tatro. After church we started out to Norton, where Nirmala is working in the college for the summer. We were going to have dinner with the young Philosophy professor, Dr. Dean Hezelton. Mrs. Hezelton's parents were visiting them and they — the Torrences — had been in Colombo "Y" work for a term. So it was they whom we especially wanted to see. The Torrences and Alagan then went to the Torrence's house in Connecticut. We gave Alagan the addresses and telephone numbers of Drs. Jesuran and Arulanantam, of Mr. D. S. Ambalavanar in the NCY area, and our David's Washington address. He had hoped to see Ruth Bunker from here but her small house was full for the weekend.

Dorothy Appleby wrote recently that they, her sister and she, like their new house, and the location, not far from the beach and very near friends — 47 Knoll Crescent, Hampden Park, Eastbourne, Sussex — B. N. 22 9 D., U. K.

We were happy to get Michael's report of the visit to MCC of the Williams', enroute to the Farm at Marathanamadam. You are very lucky to get them. He has been in the dairy business all his life, I understand. He spent a good deal of time while in Tambaram getting information about the dairy experience there.

Greetings to all.

Dorothy Rockwood

THE FALL OF NIXON

(By JAMES T. RUTNAM)

(Contd. from the last issue)

These organisations, so foreign to the American tradition, carried the seeds of their own doom in their characters.

The sordid tale of the Imperial Presidency which began at high noon in Capitol Hill in Washington on that fateful Monday 20 January, 1969 amidst the pomp and pageantry of great a nation and ended unsung and unrehearsed at ten in the morning of the 9 August, 1974 when the President handed in his letter of resignation to Kissinger at the White House is gradually unfolding itself. Not everything is known as yet. But democracy has triumphed thanks to the high-souled men in all walks of life in the Republican and Democratic Parties, in the Judiciary and the Press.

(Contd. on last page)

REQUIEM SERVICE (SERVICE OF HOLY COMMUNION)

OF

ROSE GNANAMANY RAJAKULASINGHAM

WILL BE HELD AT

St. James' Church, Nallur,

ON

SATURDAY, 14th SEPTEMBER, 1974

at 4-30 p.m.

Rajakulasingham and son will be pleased to have the presence of friends, relatives and well wishers.

HOLY CARPENTER CHURCH

NAVAJEEVANAM

DEDICATION

Saturday, Sept. 14th, 9 a. m.

You are cordially invited.

FOR SALE

A complete Press belonging to the American Ceylon Mission consisting, among other machinery, of a Heidelberg machine, a cylinder machine and several Platen Treadle machines. Also a Carpentry Workshop including sawing and planing machines with motors.

Particulars may be had from:-

The Treasurer,
AMERICAN CEYLON MISSION,
VADDUKODDAI

கிறிஸ்தவ வார இதழ். [வெள்ளிதோறும் வெளிவருவது.]
"நீதி ஜனத்தை உயர்த்தும்; பாவம் எந்தக் குலத்துக்கும் இழிவாம்"

மலர் 134] 6 — 9 — 1974 [இதழ் 32

எங்கள் கடமை

மக்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் அவரவர் தகமைக்கும் ஆற்றலுக்கும், அவரவர் வாழும் சூழலுக்கும் ஏற்ப ஒவ்வொரு கடமை கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஏதோவொரு கடமையில் மக்கள் ஈடுபட்டவராகவே இருந்து வருகிறார்கள். யாதாவொரு கடமையிலும் ஈடுபடாமல் இருப்பவர்கள் கடவிற செல்லும் நங்கூரமற்ற கப்பல் போல் ஆவார்கள். கப்பலுக்கு நங்கூரமில்லாது போனால் அதற்கு மாலுமியும் தேவையில்லாததுபோல் கடமையில் ஈடுபடாத மக்களுக்கு, நோக்கமும் இல்லை. வாழ்க்கையில் ஒன்றுமே யில்லையென்றுதான் கூறவேண்டும். அவரவருக்குரிய கடமையில் கண்ணுங் கருத்துமாக இருப்பவர்கள், எப்பொழுதும் இறைவனுக்குச் சாட்சியாக விளங்குவார்கள் ஒரு மனிதன் பிறந்த நான் தொடக்கம் அவன் இறக்கும் மட்டும் ஏதோ ஒரு கடமையில் கண்ணுங் கருத்துமாக இருப்பவனாகவே காணப்படுவான். சிறுவனாக இருக்கும் பொழுது, பெற்றோருக்குக் கீழ்ப்படிந்து வாழும் கடமையில் ஈடுபடுவனாகக் காணப்படுவான். வாஸிபனாக வாழும்பொழுது தன்னைத் தான் நிலைப்படுத்துங் கடமையில் ஈடுபடுவனாகக் காணப்படுவான். இவ்வாறாக ஒருவனுடைய வாழ்க்கையில் அவனது வளர்ச்சியில் மாறுதல் ஏற்படும்பொழுது அவனது கடமையும் மாறிக்கொண்டே போகின்றது. குடும்பப் பொறுப்பாளியாக மாறும்பொழுது, குடும்பத்தைப் பாதுகாக்கும் கடமையில் ஈடுபடுகின்றான். இவ்வாறாக ஒருவனது கடமையும் விரிவடைகின்றது. அதே வேளையில், தான் வாழும் நாட்டுக்கும், சமூகத்துக்கும், குடும்பத்துக்கும், தனது சபைக்குப் பொறுப்புடைய கடமையுடையவனாக மாறி அவன் வாழும் நாட்டினதும், சமூகத்தினதும், குடும்பத்தினதும் உயர்வு தாழ்வுக்கு முக்கியமாகின்றான். நாட்டில், சமூகத்தில், குடும்பத்தில், சபையில் வாழும் ஒவ்வொரு மக்களுக்கும் இந்த மோனான நோக்கத்துக்குள்ளாக்கப்படுகின்றன. ஆகவே, நாட்டில் வாழும் ஒவ்வொரு மக்களும் அந்நாட்டு மன்னர்களாகத் திகழ்கின்றார்கள். அவரவருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட கடமையின் வெற்றியே நாட்டின் மன்னர்கள் என்ற நிலைக்கு உயர்த்துகின்றது. ஒருவருடைய வாழ்வும் அவர் ஆற்றும் கடமையும் அன்றைக்கு மாதிரமல்ல, அது என்னைக்கும் அணையாததீயம் பேரில் விளங்கவேண்டும். இன்று நாம் செய்யும் ஒவ்வொரு கடமையும், பேசும் ஒவ்வொரு வார்த்தையும், கடைப்பிடிக்கும் பழக்கங்களும் எல்லாம் அந்த வருங்காலச் சந்ததியின் வழிகாட்டியாக விருக்கின்றது. ஆகவே, இந்த உண்மையை மனதில் வைத்து, இந்த நாட்களில் அத்தியட்சாதினத்துக்காகவும், அதன் வருங்காலத்துக்காகவும் சிந்திக்கும்படியும், தங்களால் இயன்ற கொடைகளைக் கொடுத்து, அத்தியட்சாதினத்தின் பொறுப்பை உணரும்படியும், எங்கனது கடமையும், உத்தரவாதமும் என்ன என்பதை நன்கு உணர்ந்து அத்தியட்சாதினத்தின் வளர்ச்சி நமது கையிலே இருக்கின்றது என்பதை நன்கு உணர்ந்துகொள்ள வேண்டியவர்களாக நடப்போமாக; அத்தியட்சாதினத்துக்காக நாம் இன்று ஏழெருக்கும் ஜெபமும், கொடுக்கும் கொடையும், வருங்கால வளர்ச்சியென்பதை உணர்ந்து, எமக்குரிய கடமையைச் செல்வனே செய்வாற்றுவோமாக.

கிறிஸ்து ஆசரித்த ஓய்வுநாள்

(சேர் வரஇதழ்த் தோட்டி)

கிறிஸ்துவும் சீனம் ஓய்வுநாளும்

பூமியின் வனந்தரங்களின் மத்தியில், கடவுள் தமட நியாயப் பிரமாணத்தைச் சீனயின் கொடு முடியிலிருந்து அறிவிக்கச் சித்தமானார். அன்றியும், எபிரேயருடைய நாட்டில் போய்ச் செருவதற்கு முன்னக உலகத்தின் வனந்தரம் ஒன்றில், அதனை அவர் அறிவித்த செய்கை, உலகத்தார் அனைவருக்காகவும் அவர் அதனை அளித்தாரென்று மிகவும் தெளிவாகக் காட்டியது. யேசுவா யாதொரு தீர்க்கதரிசி அல்லது பிரதான ஆசாரியன் வசமாக அவற்றை அளிக்கவில்லை. அவர் தாமே அதனை அறிவித்தார். யாத். 10:1-17. உள்ளத்தில் உணர்ந்தும் மெல்லிய குரலினால் பூமியை அதிர்ச் செய்யும் எக்காள சத்தத்துடனும், முன்னு ஒரு போதும் உலகம் கண்டிராதவொரு புதிய மகிமையுடனும், அதனைவர கூறி அறிவித்தார். அத்தகைய மகிமையை, அவருடைய இரண்டாம் வருகையில் தான் இனி உலகம் காணுதல் கூடும். எபி. 12:26. இப் பிரமாணம் தோற் சருளில் எழுதப் பட்டாமல், உறுதியுள்ள கற்பலகை

களில் கடவுளுடைய விரலால் எழுதப்பட்டது. அதற்காக விலையேற்பெற்ற ஓர் உடன்படிக்கைப் பெட்டி செய்யப்பட்டது. இப் பிரமாணம் கடவுளுடைய குணத்தையும், நீதியையும் காண்பக்கிறது மன்றி, சன்மார்க்க நெறிகளின் சுருக்கமாகவுமிகு கிறது. "அவைகளோடு அவர் ஒன்றும் கூட்டவில்லை" என்று மோசே கூறுகின்றார். "அது எல்லா மனுஷர் மேலும் விழுந்த கடமை" யாக விருக்கின்றது. பிர. 12:13, தான்காம் கற்பனை

இந்த நியாயப்பிரமாணத்தின் நடுவாக, அதன் வார்த்தைகளில் மூன்றிலொரு பாகமாக இருக்கும் நான்காம் கற்பனையாகிய ஓய்வுநாட் பிரமாணத்தைக் கவனிப்போம்:—

1. "நினைப்பாயாக" என்ற வார்த்தையே, ஓய்வுநாள் புதிய நியமல்லவென்று காட்டுகிறது மன்றி, அதன் மணி நேரங்களை எவ்வளவு புனிதமாக நாம் கருத வேண்டுமென்று, அவர் விரும்பினு ரென்றும் காட்டுகிறது.

2. "ஓய்வுநாளைப் பரிசுத்த மாய் ஆசரிக்க நினைப்பாயாக" கடவுள் ஏற்கனவே அதைப் பரிசுத்தமாக்கினார். கடவுள் பரிசுத்தமாக்கினதைப் பரிசுத்தமாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டியது

மனிதனுடைய கடமை. அவரே எதனையும் பரிசுத்தப் படுத்தக் கூடும். ஏனெனில், அவர் பரிசுத்தர். அதன் நேரத்துடன் தமது பிரசன்னத்தை அவர் வைத்து, அதைப் பரிசுத்தம் செய்திருக்கின்றார்; எனவே, கிறிஸ்து தங்களில் வாசமாக இருப்பதால், பரிசுத்தமாக்கி இருப்பவர்களே இந்நாளின் மீது வாஞ்சை உடையவர்களாக இருப்பார்கள்.

3. ஆதி. 2:2, 3-ல் கூறப்பட்டுள்ள படி அதே நாளையே, அறிவிக்கப்பட்ட கற்பனையிலும் அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஓய்வுநாளை ஏற்படுத்தியதற்கு ஆதியில் கூறப்பட்ட முகாந்தரமே, இப்பொழுதும் கூறப்பட்டுள்ளது. எனவே, இதன் ஆசரிப்பைப் பொறுத்த வரைக்கும், ஏதேனுக்கும் சீனம் மலைக்கும் இடையில் இந்நாள் ஆசரிக்கப்படவில்லை என்று கூறுகிறவர்களின் வாதம் மெய்யல்ல.

வாரத்தில் ஏழாவது நாள் ஓய்வுநாள். அதிலே கடவுள் ஓய்ந்திருந்து, அதை ஆசீர்வதித்து, மனுஷனுக்காக அதைப் பிரத்தியேகப்படுத்தினார் என அதை ஏற்படுத்திய செய்கையின் திட்டப் பகுப்பின் யாவும் நமது பொருட்டுக் கடவுளாக்கப்படுகின்றது.

4. அந்நிய அடிமைத்தனத்திலிருந்து அவர்கள் மீட்கப்பட்ட பொழுது, ஓய்வுநாள் சிருஷ்டிப்பின் ஓர் அடையாளமாக மாத்திரமல்ல, மீட்கும் நமது மகத்தான வல்லமைக்கும் ஓர் அடையாளம் என்று கடவுள் வெளிப்படுத்தினார். சிருஷ்டிப்பின் வல்லமையே மீட்கும் வேலையிலும் ஜனம் பரிசுத்தமாக்கப்படுவதிலும் விளங்குகின்றது. ஏசா. 45:17, 18; 43:3, 14, 15. சிருஷ்டிக்கும் வல்லமையே மீட்டுப் பரிசுத்தமாக்குகின்றது. மீட்டும் மறுபிறப்பும், உண்மையில் மறு சிருஷ்டிப்பும்.

5. கொரி. 5:13.

கிறிஸ்துவும் கல்வாரியும் ஓய்வுநாளும்

இயேசுவானவர் மனிதர் மத்தியிலிருந்தபோது, நியாயப் பிரமாணம் அவருடைய வாழ்வில் முக்கியமானதோரிடத்தைப் பெற்றிருந்தது. கடவுள் பிரமாணத்தை அவர் முக்கியப்படுத்தி, அதன் மகிமையை வெளிப்படுத்தினார். நியாயப்பிரமாணம் அவருடைய வாழ்வின் அடிப்படையாக இருக்குமென்று, நீண்ட காலத்திற்கு முன்னமேயே தீர்க்கதரிசிகளால் உரைக்கப்பட்டிருந்தது. "அப்பொழுது நான், இதோ வருகிறேன்; புஸ்தகச் சருளில் என்னைக் குறித்து எழுதியிருக்கிறது; என் தேவனே உமக்குப் பிரியமானதைச் செய்ய விரும்புகிறேன்! உமது நியாயப் பிரமாணம் என் உள்ளத்திற்குள் இருக்கிறது" என்று சொன்னேன். சங். 40:7, 8. "இருதயத்தின் நிறைவினால் வாய் பேசும்" என்று இயேசு தாமே சொன்னார். நியாயப்பிரமாணம் இயேசுவின் உள்ளத்திற்குள் இருந்தபடியினால், அந்தப் பிரமாணத்திற்கிசைந்தே அவருடைய செய்கைகள் இருந்தனவென்று நாம் நிச்சயமாகக் கூறலாம். யோவா, 17:8.

கடவுள் நியாயப்பிரமாணத்தின் மீது இயேசுவானவர் வைத்திருந்த மென்மையான எண்ணத்தையும் பக்திநிறைந்ததையும் நாம் அறிந்து கொள்ள வேண்டியது அவர் நியாயப் பிரமாணத்தை அழித்துப்போட வந்தாரென்று அவருடைய காலத்தில் வாழ்ந்து வந்த பரிசேயர்களும் அவர்களுடைய அடிக்கவருகளைப் பின்பற்றுகிற இக்காலப் போதகர்களும் கொள்ளும் கருத்தை அங்கீகரிக்க மறுத்து விடுவோம். அவ்வாறு

தம்மைப் பற்றிக் கூறியவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக, "நியாயப் பிரமாணத்தையாகிலும் தீர்க்கதரிசனங்களையானாலும் அழிக்கிறதற்கு அல்ல; நிறைவேற்றாததே வந்ததேன்" என்று அவர் கூறினார்.

அதுவுமன்றி, அருடைய பிரமாணம் சதாகாலத்துக்கும் மாறாது நிலைத்திருக்குமென்று நாம் அறியவும், அக்காலத்து பரிசேயரும் தற்கால போதகர்களும் வெட்கி நரணுமாறு "வானமும் பூமியும் ஒழிந்து போனாலும் நியாயப்பிரமாணத்திலுள்ள தெல்லாம் நிறைவேறுமளவும், அதில் ஒரு சிறு எழுத்தாகிலும், ஓர் எழுத்தின் உறுப்பாகிலும் ஒழிந்து போகாது" என்று மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் என்றும் அவர் கூறினார்.

"எண்ணிக் கொள்ளாதேயுங்கள்" என்றால் நான் சற்றுகிலும் பிரமாணத்தை அழிக்கவாகிலும் அல்லது மாற்றவாகிலும் யோசித்திருக்கிறேன் என்று நீங்கள் சிறிதும் எண்ண வேண்டாம் என்பதே கருத்து.

கிறிஸ்துவின் சிலுவை மரணம் நியாயப்பிரமாணத்தை உறுதிப்படுத்தினதால், அதன் ஒரு பகுதியாகிய ஓய்வுநாள் பிரமாணத்தையும் உறுதிப்படுத்தினது. "அவர் தமது ஜனங்களின் பாவங்களை நீக்கி" அவர்களை இரட்சிக்க வந்தார். கடவுளுடைய பரிசுத்த பிரமாணத்தை எவ்வகையிலும் மாற்றுவது அல்லது நீக்கிப் போடுவது கூடியதாயிருந்தால், இயேசு மரணமடைய வேண்டியதிருந்தி திராது. கடவுளுடைய நியாயப் பிரமாணம் பரிசுத்தமானது என்று நாம் கூறுவதற்குப் பலத்த

அதார்த்தம் இருக்கிறது. அந்த மரணமே, சீனம் மலையில் கேட்ட இடிமுடிக்கத்திற்குக் கல்வாரிச் சிலுவையில் கிறிஸ்துவானவர் அனுபவித்த பாடுகளே பதிலளிக்கின்றன. கல்வாரிச் சிலுவையின் மீது பாடுபட்டவர் அனைவருக்கும் உரைக்கிறதாவது: நியாயப்பிரமாணத்தை மீறின தீய பழக்க வந்த மரணக்கிளையின் பழைய மனுஷனை விடுவிப்பதற்கும்; அதன் பரிசுத்தத்தை விளங்கச் செய்வதற்கும், சிருஷ்டிகர்த்தாவாகிய கடவுளின் குமாரனின் மரணம் அவசியமாயிற்று என்றால், அதன் பரிசுத்தத்தையும் மகத்துவத்தையும் நேர்மையையும் நீங்கள் எண்ணிப் பாருங்கள். அவர் ஓய்வுநாளை அவமதித்ததற்கு ஆதாரமாக அவருடைய வாழ்க்கையில் யாதொரு வார்த்தையும் செய்கையும் வெளிப்படவில்லை. அவர் கடவுளுடைய பிரமாணம் அனைத்தையும் எப்பொழுதும் மதித்து நடந்து வந்திருப்பதாகவே நாம் அறிகின்றோம். மோசியாவாக, பரிசுத்த ஆவியினால் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்ட காலத்திலிருந்து சிலுவையின் மரண பரியந்தம் அவருடைய வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு கிரியையினாலும் அதை உறுதிப்படுத்தினார். "யோசேப்பின் கல்லறையில் இளைப்பாறிய நாள் ஓய்வுநாள். அதுதான் உலக சிருஷ்டிப்பின் காலத்திலிருந்து ஓய்வுநாளாகவிருக்கின்றது. இந்த ஓய்வுநாளின் போதெல்லாம் பரலோகத்திலும் கூட மீட்கப்பட்ட கடவுளுடைய பிள்ளைகள் அவரையும் கிறிஸ்துவானவரையும் போற்றி வணங்குவார்கள்; வானமும் பூமியும் சேர்ந்து அந்நாளில் அவரைத் துதிக்கும்."—

(தோடும்)

யாழ்ப்பாணமும் தொல்லியலும் இயேசு கிறிஸ்துவே

வி. சிவசாமி,
B. A., Hons. (Lond.) M. A. (Cey.)
(இணைச் செயலாளர்,
யாழ்ப்பாணம் தொல்லியல் கழகம்)

(சேன்ற இழந்த் தொடர்க்கி)

இங்குள்ள தொல் பொருட் களிலே, சில கட்டிட அழிபாடு கள் சிலைகள், மரவேலைப்பாடுகள், நாணயங்கள், சில சாசனங்கள், குறிப்பாக மட்பாண்ட ஓடுகள், பிற்காலக் கோட்டைகள் ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இவற்றுள்ளே, யாழ்ப்பாணம் கோட்டை, ஊர்காவற்றுறைக்கு அண்மையிலுள்ள ஹமெல் ஹில் கோட்டை, கந்தரோடையிலுள்ள ஒரு சில பௌத்த சின்னங்கள் முதலியனவற்றைத் தவிர்த்துப் பிறவிடங்களிலுள்ளவை, முறைப்படி பேணப்படுகின்றனவா? மேற்குறிப்பிட்டவையும் அரசாங்கத் தொடர்பாவேதான் பேணப்படுகின்றன. ஒரு சில சாசனங்கள் அவற்றில் ஈடுபாடுள்ள சிலரின் அரும்பெரும் முயற்சிகளால் யாழ்ப்பாண நூதனசாலை யிலே, சிதைந்த நிலையிலாவது வைக்கப்பட்டுள்ளன. வேறு சில அவ்வவ்விடங்களிலேயே விடப்பட்டுள்ளன. அவற்றின் கதி என்னவாகுமோ?

யாழ்ப்பாணத்தின் பொறுத்த மட்டில், ஈழத்தின் வேறு பல இடங்களிலும் பார்க்கத் தொல்பொருட்கள் தற்போது குறைவாகக் காணப்படினும், இங்கு உள்ளவற்றினைத் தேடுவதிலும், தேடிப் பாதுகாப்பதிலும் சில பிரச்சினைகள் உள்ளன. பொதுமக்கள் மத்தியிலே, இவற்றின் முக்கியத்துவம், இன்றியமையாமையும், அருமை பற்றிய அபிப்பிராயம் நல்லதல்ல, பலருக்கு, படித்தவர் மத்தியிற் கூட இவை பற்றிய அறிவோ மிகக் குறைவு. இவற்றின் முக்கியத்துவத்தினை அறிந்தோர்கூட, இவற்றைப் புறக்கணித்தோருச் சிறந்த உதாரணம் நல்லூர். இன்று நல்லூரைப் பார்ப்பவர் எவரும் அதனை மத்தியகால ஈழத் தமிழ் மன்னரின் தலைநகர் என்று கூறுவாரா? எஞ்சியிருக்கும் யமுனரீயின் தோற்றமே பயங்கரமாயுள்ளது. இத்தகைய நிலை எங்களுடைய நாட்டுப் பற்றற்ற வெட்க நிலையைத்தான் காட்டுகின்றதா? எமக்கு வரலாற்றுச் சிந்தனையிலுள்ள பாராமுகத்தினைக் காட்டுகிறதா?

இன்றைய யாழ்ப்பாணத்திலே, கந்தரோடை, வல்லிபுரம் ஆகிய இடங்களிலேதான் தொல்பொருட்கள் ஓரளவாவது பரவலாகக் கிடைக்கின்றன. நாணயங்கள், மணிவகைகள், மட்பாண்ட ஓடுகள், சில கட்டிட அழிபாடுகள் முதலியன குறிப்பிடற்பாலன. வல்லிபுரத்திலே கிறித்துவுக்கு முற்பட்ட காலத் தமிழர் நாகரிகத்தினைப் பிரதமவிக்கும் தாழியொன்றும் கிடைத்துள்ளது. ஆனால், இத்தாழிபற்றியகருத்து, திட்டவடமான அசுழ்வாராய்ச்சி நடைபெற்று நிரூபிக்கும்வரை ஊகமேயாம். ஆனால், வல்லிபுரம், கந்தரோடை ஆகிய இடங்களில் இன்று தொல்பொருட்கள், குறிப்பாகப் பழைய நாணய வியாபாரம் நடைபெறுகின்றது. குறிப்பாக, வெளிநாட்டு உல்லாசப் பிரயாணிகளும், அறிஞர் சிலரும் அதிகபணம் கொடுத்து எமது தொல்லைச் செல்வங்களைப் பெற்றுச் செல்லுகின்றனர். எம் நாட்டவர் இவற்றைப் பேணிப் பாதுகாத்துத் தமது முன்னோரை நினைவுகூர முடியாதா? அவர்களைப் பற்றிப் பெருமைப் பட

உலகத்துக்கு ஒளி
மறைத்திருவாள்
ஆல்பிட்டேவாசிவாதம் மனுவேல்
(சேன்ற இழந்த் தொடர்க்கி)

ஐக்கியத்தில் வளர்ச்சி

ஐக்கிய நிறைவை நோக்கி வளர்வதாகக் கருதும்போது, நம்மைப் பயணம் செய்பவர்போலக் கருதவேண்டும். இயேசு பெருமான் தாமே உலகத்துக்கு ஒளி எனப் புகலும்போது, அவரைப் பின்பற்றுகிறவர்கள் புண்ணியப் பயணஞ் செய்பவர்கள் எனக் கருதினாரென்று பார்க்கிறோம். 'என்னைப் பின்பற்றுகிறவன் இருளில் நடக்கவே மாட்டான். ஜீவ வெளிச்சத்தை அடைந்திருப்பான்' (யோவா. 8:12). இதன் பேரில் வெஸ்ட்கெட் என்ற வேதவுரையாசிரியர் கூறும்பொருள் ஆழ்ந்த சிந்தனைக்குரியது. அதாவது, கிறிஸ்து பெருமான ஒளி எனலால், 'ஒளி நமது ஆய்வுப் பொருள், தியானப் பொருள் என்பதல்ல; ஒளி நம்மைச் செயலாற்ற, நடவடிக்கை எடுக்க, முன்னேறத் தூண்டுவதே' என்பது. தொடர்ந்து ஒளியாகிய கிறிஸ்துவைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்பதே பொதுக் கருத்து. இயேசு பெருமான் சீடர்களை அழைக்கும்போது சொல்லிய சொல்லே, மூலக்கிரேக்க மொழியில் வழங்கப்பட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது (மத். 9:9; யோவா. 1:28). திருச்சபையின் வாழ்க்கை ஜீவ ஒளியாகிய கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுவதென வரையறுக்கப் பட்ட வளங்க வேண்டும். அவரில் தான் நமது ஐக்கியத்தின் நிறைவுள்ளது. இந்த நிறைவையத்தான் நமது வாழ்வுக்கு இயேசு பெருமான் வழி - ஒளியைப் பின்பற்றுவது.

'இன்னும் கொஞ்சக்காலம் ஒளி உங்களுடத்தில் இருக்குப்; இருளில் நீங்கள் அகப்படாதபடி, ஒளி உங்களுடிருக்கையில் நடவுங்கள்; இருளில் நடக்கிறவனுக்குத் தான் போகிற இடம் துணை தென்று தெரியாது; ஒளி உங்களுடிருக்கையில், ஒளியின்மேல் விசுவாசம் வைத்திருங்கள். அப்பொழுது, ஒளியின் பிள்களால் வீர்கள்.' ஆகவே, கிறிஸ்துவை ஒளியாக வழிபட்டால் ஐக்கியத்தில் முன்னேற்றமுண்டு.

முன்னேற்றப் பயணம் கடினமானது. வழியில் பல இடக்கட்டிடங்கள் உண்டு முற்போவாகிய ஆபீரகாமை நினைவுகூருவோமாக! கடவுளின் வரக் குத்தத்தத்தின் ஒளியை முன்வைத்து, அந்நியனாகவும், பரதேசியாகவும் அவ்வொளியை பின்பற்றுவோம் (ஆதி 2:4). கிறிஸ்து பெருமானும் உலகே தமதாயினும் தலைசாயக்க இடமில்லாமல் தரிந்தாரே. ஆகவே, திருச்சபையும் தன் வாழ்க்கையின் பயணத்தன்மையை உணராமலிருக்கலாமா? அகில லோகத் திருச்சபை மன்றம், எவன் என்றனில் கூடியபொழுது வெளியிட்ட

லாமே. நல்லூர் அல்லது மாவிட்டபுரத்தில் இருந்த புகழ்பெற்ற மருகன் ஆலயத்திலே பேணப்பட்டு வந்த செப்புப்படம் எங்கே? எவரின் பண ஆசைக்காகவோ, பிற காரணத்திற்காகவோ உருக்கி அழிக்கப்பட்டது? இன்னும் சில இடங்களில் கிடைக்கும் செம்பு, பொன், வெள்ளி நாணயங்களும் இதேகதி அடைகின்றன. இதனைத் தடுக்க முடியாதா?

(தொடரும்)

அறிக்கையில், இத் தன்மை வற்புறுத்தப்பட்டுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. திருச்சபை மக்கள் இவ்வுலகத்தில் அந்நியர்; பரதேசிகள்; மரித்துயிர்த்த ஆண்டவர் வல்லமையோடும், மகிமையோடும் தங்களைச் சந்திக்கும் தருணத்தை நோக்கித் தீவிரிக்கின்றனர்.

சிலருக்கு இவ்வழி இடர் நிறைந்ததாகத் தோன்றலாம். ஆனால் உண்மையில் வேறு வழியை விட இதுவே நம்பிக்கையும், பாதுகாப்புமடையதாகும். இவ்வாறு ஒளியை நோக்கித் தீவிரப்பதைப்பற்றி, ஜான் பனியன் அழகாகச் சித்திரித்திருக்கிறார்.

'சுவிசேஷ்கன் தன் கையை நீட்டி, (விஸ்தாரமான ஒரு வனத்துக்கப்பால் காட்டி) அதோ இருக்கிறதே அந்தத் திட்டிவாசல் உனக்குத் தெரிகிறதா?' என்று கேட்டார். 'ஒன்றும் தெரியவில்லையே' என்று புலம்பினான். அப்போது சுவிசேஷ்கன், 'அதோ தூரத்தில் பிரகாசிக்கிற வெளிச்சமாவது தெரிகிறதா?' என்று கேட்டார். 'ஆம் ஐயா, ஆம், அதோ தெரிகிறதுபோல் இருக்கிறது' என்றான். அப்போது சுவிசேஷ்கன், 'அந்தவெளிச்சத்தையே நீ நோக்கிக்கொண்டு நேரே நடந்துபோ' என்றார்.

ஐக்கிய முயற்சி கடவுளுக்குப் பிரியமா?

இவ்வாறு ஐக்கிய நிறைவைப் பெற ஒடுவதுதான் நேர்மையான வழியா? ஐக்கியம், ஐக்கியம் என நாடுவது வெறும் கால வண்ணமே எனச் சிலர் குறைகூறுவர். அவர் மேலும் சொல்லுவது: 'ஐக்கியத்தின் காலம் கடவுளுக்குப் பிரியமா?'

அதேன் அவற்றால் கவரப்பட்டு, இழுக்கப்பட்டிருக்கிறார்களேயன்றி வேறு ஆழமான தொன்று மில்லை' என்பார். ஆனால், இது உண்மையன்று. ஏனெனில், நாம் தேடும் ஐக்கியம், ஒளியாகிய கிறிஸ்துவில் கிறிஸ்தவர்கள் பங்கு பெறுவதால் வரும் ஐக்கியம். 'அவர் ஒளியிலிருக்கிறதேபோல நாமும் ஒளியில் நடப்போமானால், ஒருவரோடொருவர் ஐக்கியப்பட்டவர்களாவோம்' (1 யோவா. 1:7). கிறிஸ்தவர்கள் கடவுளின் தன்மையாகிய ஒளியில் பங்குபெற அழைக்கப்பட்டவர்கள். 'உலகத்துக்கு வெளிச்சம் நீங்கள்; மலையினமேல் இருக்கிற பட்டணம் மறைந்திராது. விளக்கைக் கொளுத்தி மரக்காலிசேழி வைக்காமல், விளக்குத் தண்டினமேல் வைப்பார்கள்; அப்பொழுது அது வீட்டிலுள்ள யாவருக்கும் வெளிச்சந்தரும்.

(தொடரும்)

புதுமையான முன்மாதிரி

கடதாசித் தாள்களுக்கு ஏற்பட்ட தட்டுப்பாட்டினால், பண்டையோடு முதல் இடத்தைப் பெற்றிருக்கின்றது. வாழ்த்துப் பத்திரங்களும், அழைப்பிதழ்கள் முதலியனவும் இப்போது பண ஒலையில் அச்சிடப்பட்டு வருகின்றன. இது ஓர் முன்மாதிரியான காரியமும், மிகச்சரியுமடைய காரியமுமாகும். யாழ்ப்பாணப் பகுதியில் இது நடைமுறையில் இருந்து வருகின்றன. கடதாசியைக் கொண்டு செய்யப்பட்ட பல காரியங்கள், இன்று பண ஒலியைக் கொண்டு செய்யக்கூடியதாகவுள்ளதையிட்டு, மக்கள் மிகவும் சந்தோஷமடைகின்றார்கள். கற்பகதரு வெனக் கருதப்படும் பண்டை மரத்தை, மக்கள் மிகவும் கண்ணுங் கருத்துமாகக் காப்பாற்றி வருகின்றார்கள்.

திருமுறை
— ரொன் ஐயன் —
அறிவுக்கு விருந்தாகும் திருமுறையே
ஆக்கி நமக்களித்த பெருமுறையே - அடியாள்
பொருளுக்கு திறமான ஒரு முறையே - அன்பின்
புவியோர் போற்றும் ஒளிமுறையே. - நாகும்

வாழ்த்திட்ட கதையதில் உண்டு-பவந்தால்
வீழ்த்திட்ட கதையதில் உண்டு - நாம்
வாழ்கின்ற முறையதில் உண்டு-பவந்தில்
மீழ்கின்ற வழியதில் உண்டு.

அறிவின் கதையதில் உண்டு-அன்பின்
பழி துடைக்கும் பண்பும் உண்டு - நமக்கு

வழியான இறைவழி உண்டு - இறை
வந்து பிறந்த கதையும் உண்டு.

படைப்பின் கதையதில் உண்டு - பாவம்
விடைக்கொடுமையும் உண்டு - நமக்கு
அழைப்பும் அந்ல் உண்டு - நாகும்
ஆற்றும் பணியும் உண்டு.

அற்புதங்களுக்கும் அந்ல் உண்டு - அறிவுக்
கொட்டாதவைகளுக்கும் அந்ல் உண்டு - நமக்கு
தீகட்டாத இன்பமதில் உண்டு - நம்மை
தீட்டுகின்ற தீயதும் அந்ல் உண்டு.

உலகத்திற் காணு திருமுறையே - உள்வந்தில்
உள்ளவர்க்கு ஒளி முறையே - உலகில்
அன்புக்கு என்றும் வழிமுறையே - நாகும்
ஆற்றத்தின் அடைக்கலம் ஆறத்தே.

'தம்பி' என்ற தனி
'ஜி. ஆர். ஆர்.'

'ஜி. ஆர். ஆர்.' என்ற இனியர்
ஆர் ஆர் தானும் அன்பு வறழ்க்கும்
சார சேமம், சேந்தெர் யானன்,
தீரத் தகைமை, தீருசொல் வன்மை,
சோர் உன்மை, கடர்கொல் சாவு,
நோர் உன்மை, தீர்தன்மை, முன்பின்
பார தீர்க்கும் பர்த்துப் சாரம்
ஊர் யார்க்கும் வறழ்துப் சாரம்
ஆர் தயும், அன்பார் பிணக்கும்
போர் தயப் பாரா வென்னும்
அற்புதப் பிறை அருமத்த வறவொர்க்
கடவுல் லுக்கக் கடவுள் சார
இப்புகத் துன்பம் இடருந் தீட்டது
சொப்பி மந்திய சிந்தர் தத்தத்
தொர் தனிய, வார வறும்
பாரயத் தங்கும் பலமுந் ததனும்;
வோய், விழாய், விளைய, தீழாய்,
சார யவந்த இயலிந் ததனும்;
அவ்யாய் சொன்னி ஆற்ற கயிறு
செவையக் குறைய் சேனம போல்
வ்வாய் யானும் இணைதவர் தம்மை
வ்வாய் தெற்றி ஒற்றியிப் பதனும்;
அமப் பேனும் நம்பய் சுற்றம்,
'தம்பி' பேனும் தம்பிய் கணய
தம்பியேயும் தண்பிக் கடம்
வெயி உவனம் வெயுமபுதல் கண்டே.

யாழ்ப்பாணம் கழக வளாகம்

வருகிற மாதம் 6-ம் திகதி
திருந்து வைக்கப்படவிருக்கும்,
யாழ்ப்பாண மக்களால் பலகாலம்
எதிர்பார்க்கப்பட்டிருந்த யாழ்ப்பாணப்
பல்கலைக் கழக வளாக
வேலை, மிகவும் துரிதமாக நடை
பெற்று வருகின்றது. மேற்படி
வளாகம், பரமேஸ்வராக் கல்லூரி
யிலும், வட்டுக்கோட்டை யாழ்ப்பாணக்
கல்லூரி பட்டதாரி பகுதி
யிலும் அமையும். புதிதாக அமைக்
கப்படவிருக்கும் யாழ்ப்பாணப்
பல்கலைக் கழக வளாகத்தை, பிர
தம மந்திரி ஸ்ரீமாவோ பண்டார
நாயக்கா அவர்கள் திறந்து வைப்
பார். பிரதம மந்திரி அவர்களின்
வடபகுதி விஜயம், இதுவே முதல்
முறையாகும்.

The Morning Star

6th September, 1974

A Badly Needed Assurance

In recent weeks the people of the country have had repeated assurances from the Prime Minister, Mrs. Srimavo Bandaranaike, that she and her Government were pledged to follow her husband's policies. We began to wonder why such assurances were being so forthrightly made. We now know why. According to the *Tribune* of last Saturday, "One of the slogans, most vociferously shouted, in stentorian Sinhala idiom, at the LSSP Youth Rally on August 11 and 12 and at the UF Rally at Minneriya on August 17, had called upon the Prime Minister, Mrs. Srimavo Bandaranaike, 'to go straight like Castro and forward like NM'. At the Minneriya Rally, the PM lashed out at these slogans. The *Tribune* then quotes a long portion of the report of Mrs. Bandaranaike's speech at this Rally from the *Lankadipa* of August 20. We reproduce some extracts from it: "It is a matter to be ashamed when our party men shout slogans like 'we ask the Prime Minister to be straight like Castro and go forward like NM'. I will not stand straight on borrowed policies when we have clear-cut policies given to us by the late Mr. S. W. R. D. Bandaranaike. There is no necessity for me to tread the paths of this man or that man. We have a clear-cut path for us to walk. And that is the path that the late Mr. Bandaranaike showed us. If I cannot walk straight on that road, I will go home. That is what I would do. The United Front Government was formed not to implement the policies of others, but to implement the policies of Mr. Bandaranaike. On this occasion we obtained power on the basis of implementing Bandaranaike policies The leaders of the United Front signed the UF Manifesto Common Programme with a view to implementing Bandaranaike policies."

The *Sunday Observer* of August 25 also gave a translation of this speech. In the course of it the Prime Minister is reported to have added: "We don't need doctrines imported from elsewhere. These doctrines may suit them. Our late leader evolved a doctrine based on conditions and mass aspirations prevalent here. We follow that only. That policy of our late leader is based in our culture, our religion and our aspirations. We take that road. We do not

mouth slogans like 'straight like Castro and forward like NM' so." The *Tribune* rightly regarded this as "a direct blast at the SLFP-ers who shouted such *vamasamajaya* - inspired slogans and an indirect hint to the LSSP not to tread where angels would fear to go". The *Tribune* then goes on to say: "It would be foolish to read much into this, but certain observers are tempted to think that these are signals of an impending storm within the United Front. Is this a prelude to a major in-fighting squabble about the ratio of seats as between the three UF parties for the next general elections or does it portend a more serious rift in the much-vaunted unity of the United Front?" It may portend a rift in the UF Government or a squabble between the three parties forming it about the number of seats which will become available to each of them. But we wish to welcome it as a much needed assurance at this point of time in the history of our country.

The Prime Minister, we are happy, has repeated this assurance both at the public meeting held in Attanagala last week and at the 23rd anniversary celebrations of the SLFP last Monday. Her speech at the celebrations was a spirited rejoinder to those who would try to make her deviate from her husband's policies. Unequivocally she declared that her Government would not require any borrowed or imported ideals or policies, and concluded "Whatever pressure is exerted or whoever exerts it, I shall not deviate from these policies." We said we welcome it because for some time now the fear was growing in the country that it was heading toward a totalitarian State. The fear was grounded on some of the very radical, drastic measures adopted and the determined haste with which they were rushed through. This was done under the Emergency Regulations, which have been in force now for a very long time (more than three years) with the public meetings of the UNP banned and the Dawasa Group of papers closed. Under these circumstances, there was not much room for any criticism of such measures to be voiced. Therefore, the Government should be commended that it has seen to it now that the ban against UNP public meetings is no longer operative. The late Mr. S. W. R. D. Bandaranaike, though he was a little Left of the Centre with some socialist policies, would not have done any thing to erode into the fundamental rights of individuals and sections of people like those of the freedom of expression and meeting. We do hope that the Prime Minister's repeated assurances about her determination to follow her husband's policies and the latest decision of the Government to lift the ban against the UNP are signals of more restful times to come in the country.

Please address Correspondence to
Manager, English Editor or Tamil Editor

MORNING STAR, VADDUKODDAI

The Fall of Nixon

(Contd. from first page)

The close study of the events of these years will expose, we much regret to say, the craft and cunning of Nixon, the arch-malefactor who had entrenched himself in a seemingly impregnable position, defying all and sundry, having plausible answers to new developments and resorting to every weapon that desperate men employ, all in the name of an imagined invulnerability of the Presidency.

We in Sri Lanka live so many thousands of miles away from Washington, but we were privileged through the courtesy of the Voice of America to listen to the historic moments that rapidly flitted across the scene. One is drawn to recollect at this time the anxious hours that ended the reign of Edward the VIII in England in 1934. Nothing in his life became him like the leaving it.

On the contrary Nixon's last speech as President was that of a quarry finally brought to bay after a gruelling chase, and although he says he is no quitter, he did quit that day.

Why did Nixon resign? He certainly did a good turn to his Party by resigning. But did he really resign in the national interest? Or was it in his own personal interest? Was it to save his pension and other emoluments which will have to be forfeited if he was convicted and removed by the Senate? But he says because

"I no longer have a stronger political base in Congress." This raises an interesting constitutional question in the relation between Congress and President. If a majority in Congress does not agree with a President, must a President resign? He was really side-tracking the issue.

Nixon had not admitted his guilt. The only concession he had made was to say that some of his "judgments" were wrong. Was that enough? The people of America would like to know the true facts. Did Erlichman, Haldeman, Buchanan and Rose Mary Woods corrupt Nixon or was it *vice versa*? Where do the good and affluent Billy Graham and the devoted Rabbi come in? In view of these circumstances one would prefer to be in the company of the Republican Senator from Massachusetts Edward W. Brooke who had asked for a "full disclosure of Nixon's personal involvement in Watergate and related matters before any step is taken grant Nixon to immunity from prosecution."

The historic resignation of Nixon has certainly opened a new era for the United States of America. Everyone now breathes a sigh of relief. And the Republicans who were towards the end the most adamant in calling for Nixon to resign are ready to plunge into the November elections with a feeling that have left Watergate behind. We wish them well.

urges Organic Union

Representatives of Church Union negotiating committees and united churches in 10 African countries met recently at the University of Ghana to discuss Church Union in the African context. They affirmed that "Christ is calling us to work for the unity of his church in Africa" through organic union. There have been 11 major Church Unions on the African continent since 1925. At the moment 8 Union Schemes are in process, of which six cut across confessional lines.

Issues of service and development were prominent in the discussion of the African approach to unity. The consultation called for greater collaboration between mission agencies and the united churches and among the mission agencies themselves. World confessional families were also encouraged to give greater attention to local situations where Union negotiations are under way.

The Ghana Church Union Committee, which has just published a final draft basis and constitution for a United Church, hosted a reception for the delegates at which representatives from united churches in Madagascar and Zambia and from the Churches of North and South India described what Union had meant in their countries. The Union in Ghana involves the Anglican, Presbyterian, Methodist, Lutheran, Mennonite and the African Methodist Episcopal churches.

Mrs. Buwaneswary Thevarajah

BY REV. DR. JAMES S. MATHER

I wish to pay my tribute to Mrs. Puwaneswary Thevarajah, who died in Colombo on the 17th July, and whom I have known from her student days, at Vembadi Girls' College, and I was then Minister at St. Peter's Church, Jaffna. Passing her Cambridge Senior, she joined Adayar Music Academy, a great School of Music and Dancing, and obtained there the degree "Sangeetha Siromani." She was later a Teacher in Music at Vembadi, and a great help in singing in church services.

She married Mr. E. Thevarajah of Fisheries Department, Colombo; and here again she was a great leader of Tamil Singing, in our Moor Road Church, Wellawatte. Often, she sang Thevarams, and led in response-singing by the congregation. The present writer often felt that it was a "voice from heaven," her words and music were so uplifting and inspiring. Though highly qualified, she never liked to give any public performance of song recitals, but never said "no" when asked to sing in our services. She had dedicated her talent, fully, to the service of God and the Church. She truly served God most faithfully and well, and glorified Him.

We pray that God will be with her husband and the four children, left behind, that He will sustain them and supply them with all they need, in the years that are before them. May He help them to witness for our Lord always, even as 'Buwanes' did so faithfully and well.